

steenske Tropper ere optagne — og det er vanskeligt at fastholde, at man ikke har den, naar det forudsættes, at man skal have den —, naar denne Armee har fælles Officerer og fælles Materiel, saa kan intet Menneſte ſige, om en heel stor Sum, som anvendes f. Ex. til Materiel, til at anſkaffe de Kanoner, som Armeen har i Fællesſkab, anvendes for Kongeriget eller for Hertugdømmet Holſteen; man kan ikke drage nogen Grændſe og ſige: Saameget deraf tilkommer Kongeriget og Saameget deraf tilkommer Hertugdømmet Holſteen, og, da Gjenstanden ikke kan deles, ſaa kan Anſvarligheden heller ikke deles. I denne Tilſtand ere vi, og det er en Tilſtand, der, ſom andre Nødvendigheds-Tilſtand, kun kan en kort Tid bæres ved en vis Lempelſe, men denne Lempelſe bliver vanſkeligere, jo længere den varer, og, lad os gjøre os det klart: hvis denne Lempelſes-tilſtand ſkulde og turde være længe, ſaa vilde det, ſom jeg har kaldet en partiel Gvilen af Grundloven, eller af nogle enkelte Beſtemmelſer deri, ikke indſtrænke ſig til viſe Gjenſtand, ſaa at man kunde ſige, at Grundloven med Henſyn til andre Gjenſtand ſtod fuldſtændigt ved Magt, men det vilde nødvendigviſ have en vis Indvirkning ogſaa paa de andre Gjenſtand, ſom ſtaa i Forbindelſe dermed.

Formanden: Den ærede Taler vil tillade mig at bemærke, at jeg ikke kan anerkjende, at nogen partiel Gvilen kan finde Sted med Henſyn til nogen Beſtemmelſe i Grundloven.

Madvig: Jeg mener en frivillig Gvilen, der under en Nøvendighedstilſtand fremkommer ved . . .

Formanden: Jeg kan ikke anerkjende nogen Tilſtand, i hvilken en ſaadan Gvilen kan finde Sted, og jeg kan ikke tilſtede, at Saadant udtales her i Salen.

Madvig: Da den ikke maa være tilſtede, vil jeg antage, at den ikke er tilſtede, men lad os da faſtholde Frygten for, at den kunde komme tilſtede, og lader os derfor ſee, ſaa hurtigt ſom muligt, at komme over i den For-

fatning, ſom er tilſigtet; lader os forudsætte, fordi vi bør det, at vi, om ikke paa denne Rigsdag, hvad der var bedſt, ſaa dog ſaa ſnart ſom muligt, faae beſtemte Forſlag om den fælles Forfatning, og lader os vente, at Regjeringen, hvis der spørges yderligere, da, hvad jeg troer lader ſig gjøre, om den end ikke nu kan forelægge hine Forſlag ſelv, dog ikke vil være ſaa angſtelig med at antyde Grundtrækkene, ſom det forekommer mig. Udenrigsministeren var, idetmindſte i ſit første Svar. Det forekommer mig, at der da, for ikke at ſvare, paabeaaibes Grunde, der angif de deſtaillerede Forſlag, men ikke de Grundtræk, ſom allerede nu kunne faſtſættes, eller med Henſyn til hvilke der kan ſjernes Betænkkeligheder, Betænkkeligheder af den Art, ſom de, der viſſelig kunne knytte ſig til en eenſidig collegial Forhandling udenfor det danſke Statsraad mellem to Miniſtre, medens en collegial Forhandling om viſe Anliggender mellem nogen af diſe Miniſtre og danſke Miniſtre ikke er antydet undtagen i det fælles Geheimſtatsraad. Lader os alſaa med den ærede Interpellant forene os i den nødvendige Forudsætning, at de antyde Lovforſlag, om vi end ikke nu kunne vente andet Svar paa Spørgsmaalet om deres Komme, end at de ikke komme paa denne Rigsdag, dog, var det endog kun for Miniſteriets egen Skyld, ville komme ſaa ſnart ſom paa nogen Maade muligt, og at de, naar de komme, ville gaae ud fra en ſand Heelſtatsgrundſætning (Hør!), og ikke fra Grindringen om Reſcriptet af 28de Januar 1848, ikke fra Tanken om Statsdelene, faſtholdte ſom Dele eller i en farlig eenſidig Forbindelſe, men fra Tanken om en virkelig Statsheelhed. Det er jo dens Mulighed, der spørges om.

Formanden: Da Ingen iøvrigt begjærer at forſætte den ſtillede Foreſpørgſel, ſkal jeg erklære Forhandlingerne i Anledning af den for ſluttede.

Jeg ſkal, forinden vi gaae over til den næſte Sag paa Dagsordenen, have Mødet i nogle Minutter.